

KAOS

En una setmana es col·lapsen trens, autovies i paciència dels ciutadans

Andalusia, xoc entre dos trens d'alta velocitat, quaranta cinc morts. Catalunya descarrilament a rodalies, un mort. Tres dies sense servei de trens, tancament d'autopistes i bloqueig de carreteres. Els maquinistes de ferrocarrils fan vaga encoberta allargant el calvari dels ciutadans. En paral·lel una borrasca s'endú la sorra de les platges catalanes, els arrossàs es salinitzen, també les relacions polítiques. Catalunya (Espanya) gener del 2026.

Servirien els textos de la generació del 98 per descriure problemes i carències d'una terra que sembla destinada a la misèria i el ridícul. Estem igual que a finals del dinou com si a Espanya la reencarnació fos el sistema normal de reproducció. Mateixos personatges, mateixes idees, mateixes falles... I això no és bo. En un segle i mig, la societat ha variat, les necessitats són diferents, el ritme és un altra, la població ha augmentat tant com les seves necessitats de desplaçament. No anem amb diligències per camins reials, som autònoms envaint autopistes. Quan la caravana mòbil s'atura es produeix el

col·lapse absolut. Tot i això, aquí seguim, amb la mentalitat d'abans.

Com aleshores, al 2026, també fem reunions d'urgència entre poders polítics, empreses i treballadors... També diuen que cal arreglar les infraestructures i anar tots a una. Es fan estudis, es redacten protocols, s'augmenten pressupostos i es deixa tot dins un calaix.

Per rematar l'embolic, uns polítics que semblen reencarnats del principi dels temps, aprofiten l'accident per fer més sang. Partits que mentre governaven havien deixat Espanya amb la cua entre les cames reclamen ara la modernització de l'Estat com si no en fossin responsables. Naufrags de la política aprofiten un descarrilament com a taula on aferrar-se i sortir a la superfície per agafar aire. Psicòtics del poder relacionen el xoc de dos trens amb el separatisme i les víctimes amb la sang de la guerra civil. Reencarnats que més valdria criessin malves i deixessin que l'evolució humana continués. Els accidents mai no podran evitar-se, sembla que la manca de prevenció tampoc, fer el ridícul potser sí.

